

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

Negodīgas tirdzniecības prakses aizlieguma likums

1. pants. Likumā lietotie termini

Likumā ir lietoti šādi termini:

1) **ātrbojīgas lauksaimniecības un pārtikas preces** — lauksaimniecības un pārtikas preces, kas savu īpašību dēļ vai attiecīgajā pārstrādes posmā 30 dienu laikā pēc to novākšanas, sagatavošanas vai pārstrādes var kļūt nederīgas pārdošanai;

2) **lauksaimniecības un pārtikas preces** — produkti, kas norādīti Līguma par Eiropas Savienības darbību I pielikumā, kā arī produkti, kas nav norādīti minētajā pielikumā, bet ir pārstrādāti par pārtikā lietojamiem produktiem, izmantojot minētajā pielikumā norādītos produktus, kā arī fasēts ūdens, tostarp minerālūdens, un citi bezalkoholiskie dzērieni;

3) **lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātājs** — lauksaimniecības un pārtikas preču ražotājs vai jebkura fiziskā vai juridiskā persona vai šādu personu apvienība, tostarp ražotāju organizācija, piegādātāju organizācija un šādu organizāciju apvienība, kas neatkarīgi no savas saimnieciskās darbības vietas pārdod lauksaimniecības un pārtikas preces;

4) **lauksaimniecības un pārtikas preču mazumtirgotājs** — saimnieciskās darbības veicējs vai saimnieciskās darbības veicēju apvienība, kas pastāvīgā tirdzniecības vietā mazumtirdzniecībā pārdod lauksaimniecības un pārtikas preces;

5) **nepārtikas preču mazumtirgotājs** — saimnieciskās darbības veicējs vai saimnieciskās darbības veicēju apvienība, kas pastāvīgā tirdzniecības vietā mazumtirdzniecībā pārdod preces, kuras nav lauksaimniecības un pārtikas preces, un kas, ņemot vērā savu iepirkuma varu pietiekami ilgā laikposmā un piegādātāju atkarību konkrētajā tirgū, spēj tieši vai netieši piemērot vai uzspiest piegādātājiem netaisnīgus un nepamatotus noteikumus, nosacījumus vai maksājumus un var kavēt, ierobežot vai deformēt konkurenci mazumtirdzniecībā konkrētajā preču tirgū Latvijas teritorijā;

6) **piegādātājs** — lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātājs vai persona, kas pārdod preces nepārtikas preču mazumtirgotājam;

7) **pircejs** — fiziskā vai juridiskā persona vai šādu personu apvienība neatkarīgi no vietas, kurā tā veic saimniecisko darbību, ja tās pēdējā finanšu gada neto apgrozījums pārsniedz 2 000 000 *euro*, vai Eiropas Savienībā esoša iestāde (valsts, reģionālā vai vietējā iestāde vai vairāku šādu iestāžu apvienība, kas darbojas saskaņā ar publisko tiesību principiem), kas pērk lauksaimniecības un pārtikas preces.

2. pants. Likuma mērķis

Šā likuma mērķis ir aizliegt negodīgu tirdzniecības praksi visā lauksaimniecības un pārtikas preču piegādes ķēdē, kā arī nepārtikas preču mazumtirgotāju iepirkuma varas izmantošanu pret piegādātājiem.

3. pants. Likuma darbības joma

(1) Likums aizliedz negodīgu tirdzniecības praksi, kā arī paredz atbildību par izdarītajiem pārkāpumiem pircējam un nepārtikas preču mazumtirgotājam.

(2) Šā likuma 5. pantā minēto tirdzniecības praksi ir aizliegts piemērot pārdošanas darījumiem, kuros iesaistītais lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātājs vai pircējs veic saimniecisko darbību Latvijā.

4. pants. Likuma izpildes uzraudzība

(1) Šā likuma izpildi uzrauga un kontrolē Konkurences padome, ievērojot Konkurences likumā noteikto lietas izpēti, lēmuma pieņemšanas, pārsūdzēšanas un izpildes kārtību, ciktāl tā nav pretrunā ar šo likumu. Konkurences padome izskata iesniegumus par šā likuma pārkāpumiem saistībā ar piegādātāja, pircēja vai nepārtikas preču mazumtirgotāja saimniecisko darbību Latvijā.

(2) Konkurences padome pēc savas iniciatīvas vai pamatojoties uz piegādātāja vai piegādātāju apvienības (ražotāju organizācijas vai ražotāju organizāciju apvienības), kā arī biedrības iesniegumu par šā likuma pārkāpumu, ierosina izpēti lietu, ievērojot Konkurences padomes noteiktās prioritātes un iespējamā pārkāpuma ietekmi.

(3) Konkurences padome pārrobežu līmenī sadarbojas ar citām Eiropas Savienības dalībvalstu izpildiestādēm un Eiropas Komisiju iespējama pārkāpuma izmeklēšanā, sniedzot tajā palīdzību atbilstoši Konkurences likumā noteiktajai kārtībai.

(4) Šā likuma pārkāpumu līdztekus Konkurences padomei var konstatēt arī tiesa Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā. Piegādātājam ir tiesības uz atbilstošu atlīdzinājumu par šā likuma aizsargāto interešu aizskārumu.

(5) Konkurences padomei ir tiesības izbeigt lietas izpēti, ja lēmuma pieņemšana rada risku atklāt iesnieguma iesniedzēja identitāti vai izpaust informāciju, kas kaitētu viņa interesēm.

(6) Konkurences padome gada publiskajā pārskatā iekļauj informāciju par šā likuma izpildes uzraudzības rezultātiem, tostarp par saņemto iesniegumu skaitu un ierosinātajām un pabeigtajām lietām. Pārskatā ietver kopsavilkumu par katru pabeigto lietu, norādot izmeklēšanas būtību, rezultātu un pieņemto lēmumu.

(7) Konkurences padome katru gadu līdz 15. martam nosūta Eiropas Komisijai ziņojumu par šā likuma noteikumu piemērošanu un to izpēti iepriekšējā gadā Latvijā saistībā ar negodīgu tirdzniecības praksi starpuzņēmumu attiecībās lauksaimniecības un pārtikas preču piegādes ķēdē.

5. pants. Aizliegtā negodīgā tirdzniecības prakse

(1) Pircējam ir aizliegtas darbības, kas ir pretrunā ar godīgu tirdzniecības praksi un neatbilst prasībām par labticību un godprātību darījumos. Pircējam, sadarbojoties ar lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātāju, ir aizliegts piemērot šādu negodīgu tirdzniecības praksi:

1) izdarīt lauksaimniecības un pārtikas preču piegādes līgumā vienus pusējus grozījumus, kas attiecas uz šo preču piedāvājumu vai piegādes biežumu, metodi, vietu, laiku vai apjomu, kvalitātes standartiem, maksājuma nosacījumiem vai cenu vai uz šā panta otrajā daļā minēto pakalpojumu sniegšanu;

2) pieprasīt no lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātāja maksājumus, kas nav saistīti ar lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātāja preču pārdošanu, tostarp pieprasīt, lai tas:

a) tiešā vai netiešā veidā maksā vai citādi atlīdzina par līguma slēgšanu,

b) kompensē pircējam ar administrēšanu saistītās izmaksas,

c) tiešā vai netiešā veidā maksā par lauksaimniecības un pārtikas preču atrašanos tirdzniecības vietā un izvietojumu tirdzniecības vietas plauktos, izņemot gadījumu, kad pircējs ar piegādātāju ir noslēguši rakstveida vienošanos par to, ka tiks maksāts par preču papildu izkārtojumu speciālās vietās,

d) kompensē negūto peļņu no piegādāto lauksaimniecības un pārtikas preču pārdošanas,

e) kompensē ar jaunu tirdzniecības vietu iekārtošanu vai veco tirdzniecības vietu atjaunināšanu saistītās izmaksas, tostarp pieprasīt netaisnīgus un nepamatotus maksājumus par lauksaimniecības un pārtikas

preču piegādi jaunatveramai tirdzniecības vietai;

3) pieprasīt, lai lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātājs maksā par lauksaimniecības un pārtikas preču bojājumiem un zudumiem, kas radušies pircēja telpās vai pēc īpašumtiesību nodošanas pircējam, ja šādi bojājumi vai zudumi nav radušies lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātāja nolaidības vai vainas dēļ;

4) pieprasīt no lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātāja kompensāciju par izmaksām, kas saistītas ar klientu sūdzību izskatīšanu, ja vien šo sūdzību pamatā nav lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātāja nolaidība vai vaina;

5) atdot lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātājam nepārdotās lauksaimniecības un pārtikas preces, nesamaksājot par tām vai par to iznīcināšanu, ja preces ir iznīcināmas, izņemot šādus gadījumus:

a) ir piegādātas nekvalitatīvas lauksaimniecības un pārtikas preces,

b) lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātājs ir iepriekš skaidri un nepārprotami rakstveidā vienojies ar pircēju, ka pieņems atpakaļ jaunas un patērētājiem nezināmas lauksaimniecības un pārtikas preces, kuru piegādi vai tās apjoma palielinājumu ierosinājis lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātājs;

6) noteikt netaisnīgas un nepamatotas sankcijas par līguma noteikumu pārkāpumu;

7) atteikties rakstveidā apstiprināt starp pircēju un lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātāju noslēgtu piegādes līguma noteikumus, par kuriem lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātājs ir prasījis rakstveida apstiprinājumu, ja vien piegādes līgums neattiecas uz precēm, kas ražotāju organizācijas, tostarp kooperatīva, biedram ir jāpiegādā ražotāju organizācijai, kuras biedrs ir lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātājs, ja minētās ražotāju organizācijas statūtos vai noteikumos un lēmumos, kas paredzēti attiecīgajos statūtos vai pieņemti atbilstoši tiem, ir iekļauti noteikumi, kuriem ir tādas pašas sekas kā piegādes līguma noteikumiem;

8) nelikumīgi iegūt, izmantot vai izpaust lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātāja komercnoslēpumus;

9) draudēt lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātājam ar komerciāliem pretpasākumiem vai īstenot tos, ja lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātājs izmanto savas līgumā vai normatīvajos aktos noteiktās tiesības, tostarp iesniedzot sūdzību Konkurences padomei vai citas Eiropas Savienības dalībvalsts izpildiestādei vai izmeklēšanas laikā sadarbojoties ar to;

10) lauksaimniecības un pārtikas preču pasūtījumus atcelt tik īsā termiņā, ka nav pamatoti sagaidāms, ka piegādātājs radīs alternatīvu veidu, kā realizēt vai izmantot minētās preces. Par īsu termiņu vienmēr uzskatāms termiņš, kas ir īsāks par 30 dienām;

11) mainīt lauksaimniecības un pārtikas preču pasūtījumu divas dienas pirms šo preču piegādes vai vēl vēlāk;

12) nepieņemt no lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātāja lauksaimniecības un pārtikas preces, kas ir derīgas lietošanai vēl vismaz divas trešdaļas no tām noteiktā derīguma termiņa, ja šis termiņš pārsniedz 30 dienas;

13) nodrošināt zemāko cenu, ierobežojot lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātāja brīvību vienoties ar citu lauksaimniecības un pārtikas preču mazumtirgotāju par zemāku cenu;

14) pieprasīt, lai lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātājs tiešā vai netiešā veidā sedz izdevumus, kas saistīti ar pircēja personāla nodarbināšanu, kas iekārto lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātāja preču pārdošanai izmantojamās telpas;

15) pieprasīt no lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātāja maksājumu kā nosacījumu lauksaimniecības un pārtikas preču glabāšanai, iekļaušanai sortimentā vai tam, lai šādas preces darītu pieejamas tirgū;

16) pieprasīt no lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātāja netaisnīgus, nepamatotus vai līgumā neparedzētus maksājumus (atlaides), izņemot gadījumu, kad pircējs ir iepriekš skaidri un nepārprotami rakstveidā vienojies ar lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātāju par apjoma atlaidi (atlaidi, ko piemēro atkarībā no pasūtīto preču apjoma) vai akcijas atlaidi (atlaidi, ko ierobežotā un norādītā laikposmā piemēro preču pārdošanas veicināšanai) un par gaidāmo preču daudzumu, kas piegādājams ar atlaidi.

(2) Pircējam, sadarbojoties ar lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātāju, ir aizliegts piemērot šādu negodīgu tirdzniecības praksi, ja vien attiecīgie nosacījumi nav iepriekš skaidri un nepārprotami paredzēti rakstveida līgumā,

kas noslēgts starp lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātāju un pircēju:

- 1) pieprasīt, lai lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātājs tiešā vai netiešā veidā maksā par reklāmu vai citādi atlīdzina visas reklāmas izmaksas vai daļu no tām;
- 2) pieprasīt, lai lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātājs tiešā vai netiešā veidā maksā par pārdoto lauksaimniecības un pārtikas preču tirgvedību;
- 3) pieprasīt, lai lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātājs tiešā vai netiešā veidā maksā par logistikas pakalpojumu;
- 4) pieprasīt, lai lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātājs iegādājas preces, pakalpojumus vai īpašumu no pircēja norādītās trešās personas;
- 5) piemērot lauksaimniecības un pārtikas precēm atlaidi, kas tām tika piemērota, lai noteiktā laikposmā veicinātu attiecīgo preču pārdošanu, bet šajā laikposmā preces netika realizētas.

(3) Pircējs par šā panta pirmās daļas 2. punkta "c" apakšpunktā, 16. punktā un otrās daļas 1., 2. un 3. punktā minētajās situācijās pieprasīto maksājumu sniedz lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātājam skaidru un izsekojamu rakstveida pamatojumu attiecībā uz kopējo maksājumu vai maksājumu par vienu vienību. Pēc lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātāja pieprasījuma pircējs par šā panta otrās daļas 1., 2. un 3. punktā minētajās situācijās pieprasīto maksājumu papildus rakstveida pamatojumam sniedz arī aplēsi ar objektīvām un izsekojamām izmaksām un tās pamatojumu.

(4) Pircējam, sadarbojoties ar lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātāju, ir aizliegts piemērot netaisnīgus un nepamatoti garus termiņus norēķiniem par piegādātajām lauksaimniecības un pārtikas precēm: ātrbojīgām precēm — ilgākus par 30 dienām pēc to piegādes, bet precēm, kas nav ātrbojīgas, — ilgākus par 60 dienām pēc to piegādes.

(5) Lauksaimniecības un pārtikas preču mazumtirgotājam, sadarbojoties ar ražotāju vai ražotāju kooperatīvo sabiedrību, ir aizliegts piemērot netaisnīgus un nepamatoti garus termiņus norēķiniem par svaigiem dārzeņiem un ogām, kas vienā kalendāra nedēļā tiek piegādāti vismaz trīs reizes, — ilgākus par 20 dienām pēc to piegādes, ja vien lauksaimniecības un pārtikas preču mazumtirgotājs ar ražotāju vai ražotāju kooperatīvo sabiedrību nav rakstveidā vienojušies par citu norēķinu termiņu, ciktāl tas nav pretrunā ar šā panta ceturtais daļas prasībām.

(6) Šā panta ceturtajā daļā minētā aizliegtā negodīgā tirdzniecības prakse:

- 1) neatbrīvo no Civillikumā noteiktajām sekām un tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, uz šajā likumā paredzēto samaksas termiņu pamata atkāpjoties no Civillikumā noteiktajiem samaksas termiņiem;
- 2) neietekmē pircēja un lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātāja iespēju vienoties par vērtības sadales klauzulu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra regulas (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (turpmāk — Regula (ES) Nr. 1308/2013) 172.a pantu;
- 3) neattiecas uz pircēja maksājumiem lauksaimniecības un pārtikas preču piegādātājam skolu apgādes programmā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 23. pantu;
- 4) neattiecas uz to iestāžu pārskaitītajiem maksājumiem, kuras sniedz veselības aprūpes pakalpojumus Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra direktīvas 2011/7/ES par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos 4. panta 4. punkta "b" apakšpunkta izpratnē;
- 5) neattiecas uz maksājumiem, kas noteikti piegādes līgumos starp vīna ražošanai paredzētu vīnogu vai vīnogu misas piegādātājiem un to tiešajiem pircējiem, ja:
 - a) konkrēta maksājumu kārtība pārdošanas darījumos ir iekļauta standartlīgumos,
 - b) piegādes līgumi starp vīna ražošanai paredzētu vīnogu vai vīnogu misas piegādātājiem un to tiešajiem pircējiem ir daudzgadu līgumi vai kļūst par daudzgadu līgumiem.

6. pants. Aizliegtās darbības nepārtikas preču mazumtirdzniecībā

Nepārtikas preču mazumtirdzniecībā aizliegts piegādātājam izvirzīt šādas prasības un piemērot šādu negodīgu tirdzniecības praksi:

- 1) pieprasīt, lai tas tiešā vai netiešā veidā maksā vai citādi atlīdzina par līguma slēgšanu, ja vien maksājumi nav attaisnojami ar to, ka līgums tiek slēgts ar jaunu piegādātāju, kuru nepieciešams īpaši izvērtēt;
- 2) pieprasīt, lai tas tiešā vai netiešā veidā maksā par preču atrašanos mazumtirdzniecības vietā, tostarp izvietojumu tirdzniecības vietas plauktos, izņemot gadījumu, kad nepārtikas preču mazumtirgotājs ar piegādātāju ir noslēguši rakstveida vienošanos par to, ka tiks maksāts par preču papildu izkārtojumu speciālās vietās;
- 3) pieprasīt, lai tas kompensē ar jaunu tirdzniecības vietu iekārtošanu vai veco tirdzniecības vietu atjaunināšanu saistītās nepārtikas preču mazumtirgotāja izmaksas, tostarp pieprasīt netaisnīgus un nepamatotus maksājumus par preču piegādi jaunatveramai mazumtirdzniecības vietai;
- 4) pieprasīt, lai tas pieņem atpakaļ nepārdotās preces, izņemot nekvalitatīvas preces un jaunas, patērētājiem nezināmas preces, kuru piegādi vai tās apjoma palielinājumu ierosinājis piegādātājs, kā arī preces, kuru pieņemšanu atpakaļ ierosinājis piegādātājs;
- 5) noteikt netaisnīgas un nepamatotas sankcijas par līguma noteikumu pārkāpumu;
- 6) noteikt un piemērot netaisnīgus un nepamatoti garus termiņus norēķiniem par piegādātajām precēm.

7. pants. Pagaidu noregulējums

(1) Ja Konkurences padomes rīcībā ir pierādījumi, kas liecina par šā likuma iespējamu pārkāpumu, un šā pārkāpuma neizbeigšana var nodarīt būtisku un neatgriezenisku kaitējumu piegādātājam, Konkurences padome var pieņemt lēmumu par pagaidu noregulējumu.

(2) Pagaidu noregulējuma līdzeklis ir lēmums, kas iespējamam pārkāpējam uzliek par pienākumu noteiktā termiņā īstenot noteiktu darbību vai aizliedz noteiktu darbību.

(3) Procesa dalībnieks, uz kuru attiecas lēmums par pagaidu noregulējumu, to var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 10 dienu laikā no lēmuma spēkā stāšanās dienas un ar to uzliktos tiesiskos pienākumus izpilda Konkurences likumā noteiktajā kārtībā.

(4) Lēmums par pagaidu noregulējumu ir spēkā līdz brīdim, kad Konkurences padomes galīgais lēmums lietā kļuvis neapstrīdams.

(5) Ar lēmumu par pagaidu noregulējumu uzlikto tiesisko pienākumu piespiedu izpildē ievēro kārtību, kāda attiecībā uz tiesisko pienākumu piespiedu izpildi noteikta Konkurences likuma 8.¹ pantā.

8. pants. Atbildība par šā likuma pārkāpumiem

(1) Ja Konkurences padome pircēja vai nepārtikas preču mazumtirgotāja darbībā konstatē šā likuma 5. vai 6. panta pārkāpumu, tā pieņem lēmumu par pārkāpuma konstatēšanu, tiesiskā pienākuma uzlikšanu, naudas sodu vai brīdinājumu.

(2) Konkurences padome ir tiesīga piemērot nepārtikas preču mazumtirgotājam naudas sodu līdz 0,2 procentiem no tā neto apgrozījuma pēdējā pārskata gadā, bet ne mazāk kā 70 *euro*, pircējam — naudas sodu līdz 0,2 procentiem no tā neto apgrozījuma pēdējā pārskata gadā, bet ne mazāk kā 70 *euro* vai citu vienlīdz efektīvu sodu.

(3) Konkurences padome ir tiesīga uzlikt pircējam un nepārtikas preču mazumtirgotājam piespiedu naudu par tiesiskā pienākuma nepildīšanu līdz diviem procentiem no tā vidējā dienas neto apgrozījuma pēdējā pārskata gadā, bet ne mazāk kā 70 *euro* par katru kalendāra dienu, līdz pircējs un nepārtikas preču mazumtirgotājs izpilda savu tiesisko pienākumu.

(4) Ministru kabinets nosaka naudas soda noteikšanas un piemērošanas kārtību, paredzot finanšu gada neto apgrozījuma aprēķināšanas īpatnības un naudas soda apmēra aprēķināšanas kārtību atkarībā no attiecīgā pārkāpuma smaguma un ilguma, kā arī atbildību mīkstinošiem un pastiprinošiem apstākļiem, paredzot gadījumus, kad ir tiesības naudas sodu samazināt.

(5) Samaksāto naudas sodu vai piespiedu naudu ieskaita valsts pamatbudžetā.

(6) Konkurences padome, izvērtējot pārkāpuma izdarīšanas apstākļus, pārkāpuma raksturu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietā, ir tiesīga aizstāt šā panta pirmajā daļā minēto lēmumu par naudas sodu ar brīdinājumu. Brīdinājumā norāda par pārkāpumu atbildīgo personu un pārkāpuma būtību, un brīdinājumu publicē Konkurences likumā lēmumu publicēšanai noteiktajā kārtībā.

Pārejas noteikumi

1. Ar šā likuma spēkā stāšanos spēku zaudē Negodīgas mazumtirdzniecības prakses aizlieguma likums (Latvijas Vēstnesis, 2015, 107. nr.).

2. Pirms šā likuma izsludināšanas dienas noslēgto lauksaimniecības un pārtikas preču piegādes līgumu atbilstība šā likuma prasībām nodrošināma gada laikā pēc tā izsludināšanas dienas.

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvu

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 17. aprīļa direktīvas (ES) 2019/633 par negodīgu tirdzniecības praksi starpuzņēmumu attiecībās lauksaimniecības un pārtikas piegādes ķēdē.

Likums stājas spēkā 2021. gada 1. novembrī.

Likums Saeimā pieņemts 2021. gada 7. aprīlī.

Valsts prezidents *E. Levīts*

Rīgā 2021. gada 20. aprīlī